

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. София, 03.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **2263** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл. 118 КСО.

С Определение №70/14.02.22г. по адм.д.№77/22г. по описа на АС Перник е изпратено по подсъдност на АССГ адм.д. №77/22г., ведно с адм.д. №91/22г. по описа на АС Перник. В АССГ е образувано адм.д. №2263/22г. по жалба от Д. Т. Х. чрез адв. И. В. Ю. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, кантора 12 срещу Решение №К.-71 от 10.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ – П., с което е потвърдено Разпореждане №РВ-3-13-01004568/17.09.21г. на А. Д. - ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – П.. С последното е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 04.10.2017 до 15.02.2020г. в размер на 10934,59лв./главница/.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане поради немотивираност, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушение на материалния закон. Твърди, че жалбоподателката е извършвала трудова дейност по трудовото правоотношение, в обжалваното решение директорът на ТП на НОИ П. не е обсъдил изложените в жалбата до административния орган оплаквания за ограничаване правото на защита, приповторени били мотивите от разпореждането на ръководителя на контрола по разходите на ДОО. Не е обсъждано също, че на жалбоподателката не е връчено съобщение за образуването на производството срещу работодателя „ДимВер“

ЕООД. Възразява, че с постъпването на работа съгласно чл.10, ал.1 от КСО е възникнало осигурително правоотношение между жалбоподателката и НОИ макар осигурител да е бил работодателя, предвид това независимо дали дружеството е внесло осигурителните вноски или не, притежава качеството осигурено лице за всички рискове. Иска се отмяна на разпореждането и потвърждаващото го решение.

Оспорващата страна, редовно призована за с.з., се явява лично, като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ [населено място], чрез юрисконсулт С., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата по съображения, подробно изложени в представения писмен отговор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

От страна на „Дим Вер“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са представени документи и/или данни относно правото на парични обезщетения на Д. Т. Х. с ЕГН [ЕГН], а именно : 1. За временна неработоспособност по болнични листове с причина общо заболяване: №Е20171325550 за периода от 04.10.2017г. до 06.11.2017г., №Е20171513311 за периода от 07.11.2017г. до 06.12.2017г., №Е20171513622 за периода 07.12.2017г. до 05.01.2018г., №Е20176316746 за периода 06.01.2018г. до 14.01.2018г. , №Е20164506404 за периода от 15.01.2018г. до 28.02.2018г., №20180589601 за периода от 16.02.2018г. до 29.03.2018г., №Е20176341116 за периода от 30.03.2018г. до 29.05.2018г., №Е20200456271 за периода от 18.09.2019г. до 01.11.2019г., №Е20198850185 за периода от 31.10.2019г. до 11.12.2019г. и №Е20200480224 за периода от 12.12.2019г. до 30.01.2020г.; 2. За бременност и раждане за остатъка до 410 календарни дни по чл.50, ал.1 и чл.51 от КСО за периода от 30.05.2018г. до 28.02.2019г. и 3. За обезщетение при отглеждане на дете до 2-годишна възраст на основание чл.53 от КСО за периода от 01.03.2019г. до 16.02.2020г. По представените документи и/или данни на лицето било изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност, обезщетение за бременност и раждане за остатъка до 410 календарни дни по чл.50, ал.1 и чл.51 от КСО и обезщетение при отглеждане на дете до 2-годишна възраст на основание чл.53 от КСО в общ размер 10 934,59лв.

С писмо №1030-13-958/19.12.2019г. Дирекция Инспекция по труда [населено място] информира за извършена проверка на търговско дружество „Дим Вер“ ЕООД при която е установено, че неоснователно е подадена информация за сключени и прекратени трудови договори за 5 лица, сред които и оспорващата страна – Д. Т. Х.. Същите не са работили по регистрираните трудови договори. Приложен бил протокол от извършена проверка и задължителните предписания за заличаване на подадени уведомления по чл.62, ал.3 от КТ.

Със сигнал вх.№1130-13-17 от 10.01.2020г. било поискано от контролните органи предприемане на действия по повод подадените данни от „ДимВер“ ЕООД по чл.5, ал.4 от КСО.

Издадени били задължителни предписания №ЗД-1-13-00703657 от 15.01.2020г. на „ДимВер ЕООД с ЕИК[ЕИК] за заличаване на неоснователно подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО. Задължителното предписание е връчено на 22.01.2020г. Същото не е обжалвано и е влязло в сила на 06.02.2020г. Указан е срок за изпълнение 20 работни дни от получаването, т.е. е следвало да бъде изпълнено до 19.02.2020г. Данните за Д. Х. с ЕГН [ЕГН] за периода 13.09.2017г.-30.09.2019г. по чл.5, ал.4 от КСО били заличени по реда на чл.4, ал.10, т.4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

На осн. чл.114, ал.2, т.2 от КСО било издадено Разпореждане №РВ-3-13-01004568 от 17.09.2021г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за възстановяване на неоснователно получено парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане и парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 04.10.2017г. до 15.02.2020г. в общ размер на 10934,59лв. главница. Съгласно съобщение изх.№4018-13-615 от дата 20.10.2021г. на осн. чл.110, ал.4 от КСО жалбоподателката била уведомена, че следва да се яви в 7-дневен срок от поставянето на съобщението в ТП на НОИ [населено място] за връчване на Разпореждането от 17.09.2021г. Съобщението е поставено на табло в ТП на НОИ [населено място] на 20.10.2021г., съгласно протокол, съставен от длъжностни лица – експерти по осигуряването в сектор КП, съставен на същата дата и съответно лицето се считало уведомено за разпореждането на дата 27.10.2021г., датата, на която било снето от таблото разпореждането,1 съгласно нарочно съставен и подписан протокол от същата дата.

На 11.11.2021г. Д. Т. Х. депозирала жалба срещу Разпореждане №РВ-3-13-01004568/17.09.2021г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ [населено място]. Същата била адресирана до Директора на ТП на НОИ С.-град, заведена в ТП на НОИ [населено място] с вх.№1012-13-137 от 11.11.2021г.

С Решение №К.-71 от 10.12.2021г. Директорът на ТП на НОИ [населено място], на осн. чл.117, ал.3 от КСО отхвърлил жалба с вх.№1012-13-137 от 11.11.2021г., подадена от Д. Т. Х. срещу разпореждане №РВ-3-13-01004568/17.09.2021г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО. Решението било връчено на Х. на 26.01.2022г.

На 03.02.2022г. Д. Т. Х. подала жалба срещу Решение №К.-71 от 10.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ [населено място].

Представени и приети като доказателства по делото са документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, при ТП на НОИ-град П., както и допълнително представените от страна на ответника документи с молба вх.№ 11023 от 24.03.2022г. в АССГ – доказателства за връчване на Решение №К.-77 от 10.12.2021г.

От страна на жалбоподателя са представени и приети като доказателства по делото

документите, придружаващи жалбата и представени допълнително такива с молба от 24.03.2022г.

По делото бе допуснато и събирането на гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите Р. С. и Р. К.. С протоколно определение от 11.10.2022г. оспорващата страна бе задължена да представи информация и данни за три имена и ЕГН на допуснатия свидетел Р. С. с изрично указание, че при неизпълнение указанията, визираният свидетел ще бъде заличен. С протоколно определение от 03.06.2022г. този свидетел е заличен от списъка за призоваване. Вторият свидетел Р. К. е разпитана като лице, което познава управителя на фирма „ДимВер“ ЕООД. Свидетелят заявява, че е виждала жалбоподателката два пъти при майка му в офиса на фирмата на [улица], именно там се уреждали взаимоотношенията между работниците и служителите поради затруднената подвижност на управителя на дружеството. На адреса, на който живеел работодателят е виждала жалбоподателката да носи документи за НОИ, извършвала е надомна работа, свързана със заявки от вкъщи.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е след надлежно сезиране с жалба вх. № 1012-13-137/11.11.2021 г., по реда на чл. 117, ал. 1 от КСО и в срока за обжалване по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО. Постановено е в едномесечния срок по чл. 117, ал. 3, изр. 1 от КСО.

Издадено е от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП – П. на НОИ. Обективизирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отразени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. Датирано и подписано е. От обстоятелствената част недвусмислено се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно получена сума за обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане и обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на

административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Решението е и материално законосъобразно.

Правилно Директорът на ТП на НОИ – П. е приел, че разпореждането, предмет на контрол е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 114, ал. 3 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждане № РВ-3-13-01004568/17.09.2021 г. е издадено от ръководител по контрол на разходите при ТП на НОИ – П., който е материално и териториално компетентният административен орган да стори това съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО.

Разпореждането е обективизирано в изискуемата писмена форма и съответства на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК за съдържание и реквизити. В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му.

По делото не е спорно, че на лицето е изплатено парично обезщетение в общ размер на 10 934,59лв. по представени документи и/или данни от работодателя „ДимВер“ ЕООД, съставляващи парично обезщетение за временна неработоспособност, обезщетение за бременност и раждане за остатъка до 410 календарни дни по чл.50, ал.1 и чл.51 от КСО и обезщетение при отглеждане на дете до 2-годишна възраст на основание чл.53 от КСО. Разпореждането е издадено след като с писмо от 19.12.2019г. Дирекция Инспекция по труда [населено място] информира ТП на НОИ [населено място] за извършена проверка на „ДимВер“ ЕООД, при която е установено, че неоснователно е подадена информация за сключени и прекратени трудови договори за пет лица, едно от които е жалбоподателката Д. Т. Х.. Лицата не са работили по така регистрираните трудови договори, представен е протокол от извършена проверка на Дирекция ИТ [населено място] и задължителни предписания за заличаване на подадени уведомления по чл.62, ал.3 от КТ.

Извършена е проверка по реда на чл. 107 от КСО по повод сигнал №1130-13-17 от 10.01.2020г., в хода на която са издадени, влезли в сила задължителни предписания за заличаване на подадените по отношение на жалбоподателя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурителя „ДимВер“ ЕООД. Заличаването е извършено служебно по реда на чл.4, ал. 10, т.4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки – заличаване на декларации образец № 1 или образец № 5, подадени за лицата по чл. 4 и 4а от КСО, когато не е изпълнено в срок влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. Заличените данни касаят периода от 13.09.2017 г. до 30.09.2019 г., в който оспорващата страна е ползвала отпуск за временна нетрудоспособност по процесните болнични листове. Съгласно чл.40, ал.1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна нетрудоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. В чл.48а от КСО е регламентирано, че осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение за бременност и раждане вместо трудово възнаграждение, ако имат 12 месеца осигурителен стаж

като осигурени за този риск лица. Чл.50, ал.1 от КСО гласи, че осигурената за общо заболяване и майчинство майка има право на парично обезщетение при бременност и раждане за срок 410 дни, от които 45 дни преди раждането, като съобразно чл.53 от КСО след изтичане на срока на обезщетението за бременност и раждане, през време на допълнителния платен отпуск за отглеждане на дете до навършване на 2-годишната му възраст, на майката се изплаща месечно парично обезщетение в размер, определен със ЗБДОО. Затова е законосъобразен изводът на административния орган, че към този момент жалбоподателката не е имала качеството осигурено лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от КСО и съответно за нея не е възникнало право на обезщетение по чл. 11, ал. 1, т. 1, б. „а“, б.„г“ и б.„д“ от КСО за временна неработоспособност. Изплатеното ѝ такова е получено без основание, което е установено при условията на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Съгласно посочената разпоредба основание за възстановяване на добросъвестно получени суми е постъпили след изплащането му доказателства или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В настоящия случай, в хода на извършена проверка са събрани доказателства, че през периода 13.09.2017г.-30.09.2019г. жалбоподателката не е работила по трудово правоотношение при „ДимВер“ ЕООД и съответно не е била осигурено лице по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО. Затова са издадени задължителни предписания за заличаване на данните по чл.5, ал.4 от КСО чрез дружество „ДимВер“ ЕООД, като данните са заличени на 09.02.2021г. по реда на Наредба №Н-13 от 17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Легалното определение за понятието „осигурено лице“ е дадено в §1, ал.1, т.3 от КСО, съгласно което осигуреното лице е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност, съгласно чл.10, продължава и през периодите по чл.9, ал.2, т.1-3 и 5 от КСО. Според чл.10, ал.1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски, и продължава до прекратяването ѝ. Предвид това едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено такова, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 от КСО. Наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудово правоотношение и осигурителното такова. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО съдържаща определенията за „осигурено лице“ е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Доказателствената тежест за установяване на реално положен труд е на лицето, което в настоящото производство не бе доказано. Съдът не кредитира свидетелските показания, дадени от свидетеля К.. От дадените показания не се установява по категоричен и безспорен начин, че оспорващата страна е престирала труд при работодател „ДимВер“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] – свидетелят казва, че е виждал Х. на адреса на управление на дружеството да носи документи, да извършва други/нетрудови/ дейности с майката на управителя на фирмата, не знае с какво точно се е занимавала жалбоподателката във фирмата, нито периода, през който е

работила в дружеството. Следователно показанията на този свидетел не установяват, че оспорващата страна е упражнявала труд.

Изложеното налага извода за осъществяване на предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност, обезщетение за бременност и раждане и обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст. Затова настоящият състав намира, че административният акт, предмет на съдебен контрол е издаден при наличие на посочените в закона материални предпоставки и съответства на относимите правни норми. Идентично е становището на контролиращия административен орган, поради което издаденото от него решение е правилно и законосъобразно. Оспорването му е неоснователно и следва да се отхвърли.

Неоснователно е възражението в жалбата, че не е предоставена възможност на оспорващата страна да участва в производството, в което на нейния осигурител е констатирано, че не е извършвало търговска дейност. Д. Т. Х. не е страна в производството по издаване на задължителни предписания – касае се за извършена проверка на търговско дружество, спрямо което са издадени задължителни предписания на отговорното длъжностно лице /управител/. Именно това лице е имал представителна власт и законово задължение за изпълни дадените предписания, тъй като той е подател на некоректните данни.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 67 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Д. Т. Х., ЕГН [ЕГН] чрез адв. И. Ю. САК със съдебен адрес и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, кантора 12 против Решение № К. – 71/10.12.2021 г., издадено от Директора на Териториално поделение – П. на Националния осигурителен институт, с което е отхвърлена жалбата й, с вх. № 1012-13-137/11.11.2021 г., против разпореждане № РВ-3-13-01004568/17.09.2021 г., издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО при Териториално поделение – П. на Националния осигурителен институт, с което е разпоредено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение за бременност и раждане, парично обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст за периода от 04.10.2017 г. до 15.02.2020 г. в размер на 10 934,59лв.

ОСЪЖДА Д. Т. Х., ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение – П. на Националния осигурителен институт сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: